

Ἐν Ἑλλάδι.

Μετὰ μίαν ἡμέραν δὲ κατῆλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, καί, τοῦ Βασιλέως ἀπουσιάζοντος, ἀφῆκα ἐπισκεπτήρια εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμην, καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκην, σχετικὸν τῆς οἰκογενείας μου, ἀνεψιὸν τοῦ ποτὲ Γερουσιαστοῦ καὶ γνωρίμου μου, ἀδελφὸν δὲ τῆς χαριεστάτης κυρίας Μαρμορᾶ, ἣν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἡλικίας ἐγνώριζον. Καὶ μετὰ τινὰς μὲν ἡμέρας ὁ κ. Θεοτόκης μὲ ἀντεπεσκέφθη ἐν Κηφισσίᾳ· μετὰ 8½ δὲ μῆνας ὁ κ. Δραγούμης, ἀπαντήσας με εἰς οἰκίαν φιλικήν, μοὶ εἶπεν ὅτι ἠγνόει ποῦ κατοικῶ, διὰ νὰ μ' ἀποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν, ὁ δὲ κ. Τρικούπης, οὔτε νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, οὔτε νὰ δικαιολογηθῇ, διότι δὲν ἦλθε ποτε, ἐσκέφθη. Ἐγὼ δ' ἐννοεῖται ὅτι, οὔτε παρ' αὐτῷ, οὔτε παρὰ τῷ συνιδίωτῳ του, νὰ μεταβῶ ποτὲ πλέον ἐνόμισα πρέπον καὶ εὐλογον, διότι, ἀφ' οὗ ἐπισήμως μοὶ ἐγράψαν ὅτι με ἀνακαλοῦσιν ἐκ τῆς Προεδρείας, ὡς ἔχοντες ἐν Ἑλλάδι ἀνάγκην τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἐμπειρίας μου, ὥφειλον, φυσικῶς τῷ λόγῳ, νὰ περιμείνω μέχρις οὗ ἐκεῖνοι, καλέσαντές με, μοὶ ἐξηγήσωσι ποίαν εἶχον ἀνάγκην αὐτῶν. Οὕτως ἔπαυσε πᾶσα σχέσις μου μετὰ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν, οὓς ἄλλως τε κατ' οὐδὲν εὔρισκον προτιμητέους τῶν προκατόχων των, καὶ ἐν Κηφισσίᾳ ἠὲ χαριστούμην συνδιαιτώμενος μετὰ τῆς ἐκεῖ κατὰ τὸ θέρος διατριβούσης ἀξιολόγου οἰκογενείας τοῦ Εὐαγγέλου Βαλτατζῆ.

Ὅτε δ' ὁ Βασιλεὺς ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπορεύθην εἰς τ' Ἀνάκτορα, ἵνα ἐγγραφῶ. Ἀλλ' ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ὑπηρεσίας μὲ ἠρώτησεν ἂν θέλω νὰ παρουσιασθῶ, διότι μόνον οἱ τοῦτο ἐπιθυμοῦντες ἐγγράφονται. Ἀπήντησα ὅμως ὅτι τοιαύτην δὲν εἶχον ἀξίωσιν, οὐδὲν ἔχων νὰ διακοινώσω εἰς τὴν Α. Μ., καί, μὴ ἐγγραφεὶς, παρεκάλεσα μόνον νὰ Τῇ διαβιβασθῶσι τὰ βαθύτατά μου σεβάσματα· εἰς ἀπάντησιν δ' ἔλαβον ὅτι ὁ Βασιλεὺς θέλει μὲ καλέσῃ. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολὺς παρήρχετο χρόνος καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν μ' ἐκάλει, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, καὶ ἵνα μὴ ἐκληφθῇ ὅτι εἶχόν τινα δυσαρέσκειαν, ἐνεγράφην τέλος διὰ παρουν-

σίασιν, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἔλαβον πρόσκλησιν εἰς γεῦμα Βασιλικόν, εἰς ὃ προσῆλθον φέρων μόνον παράσημον τὸ Ἑλληνικόν, διότι ἄτοπον ἐθεώρουν νὰ προσέρχωμαι εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν μετὰ παρασήμων ἀνωτέρων τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν, δι' οὗ ἡ Α. Μ. μ' ἐτίμησε. (*) Μὲ προσωμίλησαν δὲ ἀμφοτέραι αἱ ΑΑ. ΜΜ. προσηνέστατα, ἀλλ', ἐννοεῖται, περὶ ἀδιαφόρων γενικοτήτων.

Ὅτι ἐνταῦθα ἔληξε τὸ πολιτικὸν στάδιόν μου μοὶ ἦτο μᾶλλον ἢ πρόδηλον. Οὕτως, αἰφνιδίως ἀνακληθεὶς ὑπὸ ὑπουργείου, εἰς ὃ οὐδεμίαν ποτὲ ἔδωκα δυσαρρεσκείας ἀφορμήν, οὗ οὐδεμίαν διαταγὴν ἀφῆκα ἀνεκτέλεστον, εἰς ὃ, ἐξ ἐναντίας, ἐγὼ πολλὰ καὶ ἀνέφερον καὶ ἐπρότεινον, χωρὶς ἀπαντήσεως, οὐδ' ὁδηγιῶν νὰ τυγχάνω πολλάκις, ὅτε μὲ ἀντικαθίστα παρὰ κυβερνήσει, ἣτις ἦν πάντοτε εὐμενεσιτάτη πρὸς ἐμέ, καὶ παρὰ κοινωνίᾳ, ἣτις μοὶ ἦν φιλοφρονεσιτάτη, μεγίστη μοὶ θὰ ἦν ἡ ἀφέλεια ἂν τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀπέδιδον εἰς τὸ ὅτι, οὐδενὸς τῶν Ὑπουργῶν δὲν ἤμην συγγενὴς ἢ φίλος κοιμιστικός. Ἐπειδὴ δὲ στενὸν καὶ προσφιλὲς συγγενὴ οὐδέναι εἶχον ἐκ τῶν ὄντων ἢ μελλόντων νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰ πράγματα, κόμμα δὲ πολιτικὸν οὐδὲν ἔβλεπον ἐν Ἑλλάδι εἰδικὰς ἔχον ἀρχὰς τοσοῦτ' ἀποφροῦς τῶν ἄλλων καὶ τοσοῦτ' σωτηρίους, ὥστε εἰς αὐτὸ νὰ προσαρτηθῶ, ἐννόουν ἐντελῶς ὅτι μεταξύ, οὔτε τῶν ἀρχόντων, οὔτε τῶν μετ' ὀλίγον ἀρξόντων, θὰ ἦν τις δεόμενος τῆς ὑπηρεσίας μου, οὐδ' εἰς οἵανδήποτε πολιτικὴν ἐδυνάμην ν' ἀποβλέψω ἐπιτυχίαν, τὴν ἀξίωσιν ἔχων νὰ ὑπηρετήσω, οὐχὶ κόμμα ἀτομικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ τὴν πατρίδα.

(*) Ὅσα εἶχον παράσημα:

✓ Ἰταλίας, Στέμμα.	Μεγαλόσταυρος.	✓ Βελγίου,	Μεγαλόσταυρος
✓ Νεαπόλεως, Ἅγ. Κωνσταντῖνος	»	Πρωσίας	{ Ἑρυθρὸς Ἀετὸς » ✓
Χρυσοῦν Στέμμα »
✓ Τοσκάνης, Ἅγιος Ἰωσήφ	»	✓ Βάδεν, Λέων.	Μεγαλόσταυρος
✓ Βαυαρίας, Ἅγιος Μιχαὴλ	»	✓ Βρασιλίας, Ρόδον	»
✓ Αὐστρίας, Σιδηροῦν Στέμμα	»	✓ Δανίας, Δανενβρόκ	»
✓ Ρωσσίας, Ἁγίας Ἀννης	»	✓ Ἑλλάδος, Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.	